اخبار

سریال «آنام» در روستای کلیبر کلید خورد

سریال «آنام» با حضور بازیگران شاخص آذربایجان و حضور مسؤولان استان آذربایجان شرقی در کلیبر کلید خورد. به گزارش فارس، تصویربرداری سریال «آنام» به کارگردانی جواد افشار و تهیه‌کنندگی اسماعیل عفیفه با حضور بازیگران شاخص آذربایجان و مسؤولان استان آذربایجان شرقی در کلیبر آذربایجان شرقی آغاز شد. اسماعیل عفیفه، تهیه‌کننده سریال در این باره گفت: تصویربرداری سریال «آنام» با حضور تنی چند از مسؤولان استان آذربایجان شرقی و مسؤولان سیما هفته گذشته در کلیبر آغاز شد. وی همچنین افزود: بازیگران بومی این مجموعه همگی از چهره‌های شناخته‌شده تئاتر و تلویزیون این استان هستند که مقابل دوربین می‌روند و بزودی بازیگران نام‌آشنای تلویزیون از جمله سیروس گرجستانی هم در فاز اول سریال مقابل دوربین خواهند رفت. عفیفه ادامه داد: در حال حاضر مشغول مذاکره با تنی چند از بازیگران هم هستیم که بزودی به پروژه اضافه خواهند شد. سریال «آنام» محصول گروه فیلم و سریال شبکه ۳ با مشارکت دفتر آموزش و ارتقای سلامت و دفتر سلامت جمعیت و خانواده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و به تهیه‌کنندگی اسماعیل عفیفه و کارگردانی جواد افشار است که توسط امیرعباس پیام نوشته شده است.

■■■

استقبال سوری‌ها از «مهتاب خیّن»

ترجمه عربی کتاب «مهتاب خیّن» شامل خاطرات سردار شهید حسین همدانی در سوریه مورد توجه و استقبال قرار گرفته است. به گزارش مهر، ترجمه عربی کتاب «مهتاب خیّن» شامل خاطرات سردار شهید حاج‌حسین همدانی از سال‌های دفاع‌مقدس که چندی پیش در سوریه رونمایی شد، بین مخاطبان آشنا با ایران و سال‌های دفاع‌مقدس در این کشور، مورد توجه قرار گرفته است. این کتاب دربرگیرنده مصاحبه حسین بهزاد با شهید همدانی و پژوهش‌های او درباره عملیات‌هایی است که این شهید در آنها حضور داشته و در ۲۰ فصل تدوین شده است. ترجمه عربی «مهتاب خین» اسفندماه ۹۵، در سوریه رونمایی شد و اینک مورد استقبال قرار گرفته است. همچنین بتازگی چاپ هشتم کتاب «آب هرگز نمی‌میرد» راهی بازار نشر شده است. این کتاب خاطرات حمید سلگی، جانباز دوران دفاع‌مقدس را به قلم حمید حسام، پژوهشگر دفاع‌مقدس در بر می‌گیرد که رهبر انقلاب نیز تقریظی بر آن نوشتند. حمید سلگی در سال‌های جنگ، فرمانده گردان حضرت ابالفضل(ع) بوده و انتخاب نام کتاب نیز به همین دلیل و همچنین اتفاقاتی است که در آن سال‌ها رخ داده است. چاپ اول این کتاب در سال ۹۳ توسط انتشارات صریر راهی بازار نشر شد.

■■■

آماده سازی ۲ سریال برای سیما

ادامه تصویربرداری «آرمان دو» و «سر دلبران»

سریال «آرمان‌دو» به کارگردانی احسان عبدی‌پور همزمان با تصویربرداری تدوین می‌شود. به گزارش مهر، تاکنون ۷ قسمت از سریال «آرمان‌دو» تصویربرداری شده و این مجموعه به کارگردانی احسان عبدی‌پور برای پخش از شبکه ۳ سیما ساخته می‌شود. این سریال به تهیه‌کنندگی ایرج محمدی تولید می‌شود و همزمان با تصویربرداری در حال تدوین است. فیلمنامه این سریال به صورت رج‌زنی تصویربرداری می‌شود و تاکنون ضبط در لوکیشن‌هایی در بیمارستان مهرشهر کرج، میرداماد (منزل الیکا عبدالرزاقی یکی از شخصیت‌ها) و... انجام شده است. البته بخش اعظم لوکیشن‌های این سریال در شهرک غزالی است. این روزها هم سریال دوباره در شهرک غزالی تصویربرداری می‌شود که بازیگران اصلی کار از جمله حمید آذرنگ، مرجانه گلچین، علی اوجی، علیرضا استادی، سحر ولدبیگی و فریبا طالبی در این سکانس‌ها جلوی دوربین می‌روند. سریال «آرمان‌دو» درباره شخصیتی است که چند نقش را بازی می‌کند و فضای کمدی دارد و حمیدرضا آذرنگ نقش این شخصیت را با نام آرمان بازی می‌کند. همچنین تصویربرداری سریال «سرّ دلبران» از ابتدا تا انتها در یزد انجام می‌شود. تصویربرداری سریال «سرّ دلبران» به کارگردانی محمدحسین لطیفی این روزها در یزد ادامه دارد و گروه مشغول کار در این شهر هستند. همچنین طبق برنامه‌ریزی قبلی کل فیلمبرداری اثر در همان شهر یزد انجام می‌شود و همه بازیگران «سرّ دلبران» نیز به نوعی مشغول این پروژه هستند. فرهاد قائمیان، محمد کاسبی، برزو ارجمند، اسماعیل محرابی، متین‌سادات ستوده، جعفر دهقان، جهانبخش سلطانی و رضا توکلی از بازیگران این سریال هستند.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با گلعلی بابایی، محسن مؤمنی و محمد ناصری به بهانه چهارمین سالروز درگذشت امیرحسین فردی

امیر جهادی ادبیات انقلاب

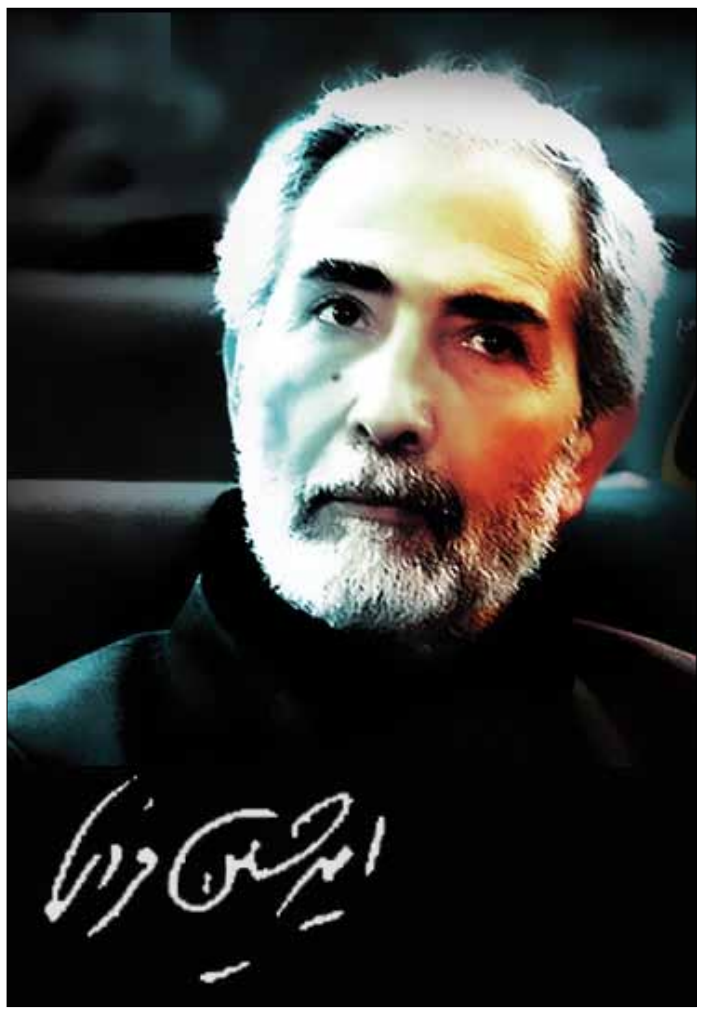

گروه فرهنگ و هنر: «این هنرمند مؤمن و سختکوش از پیشکسوتان در عرصه فعالیت‌های ادبی دوران انقلاب و از بنیان‌گذاران هسته‌های جوانان هنرمند انقلابی و در شمار برجستگانی بود که نهال پرطراوت هنر انقلاب را برابر دشمنان عنود و همراهان سست عنصر، با انگیزه و ایمان راسخ خویش پاسداری کردند و به شکوفایی و باروری امروز رساندند. رحمت خدا بر او و بر تلاش صادقانه‌اش». این بخشی از پیام مقام معظم رهبری به مناسبت درگذشت مرحوم امیرحسین فردی بود، هنرمندی که بر خلاف عادت دنیای هنر، بعد از درگذشتش مشهور شد. به گزارش «وطن امروز» پیشینه ادبی او در کنار التزامش به آرمان‌های انقلاب باعث شد تا مرحوم فردی راهی جدید در ادبیات داستانی انقلاب اسلامی باز کند. امیرحسین فردی مهرماه ۱۳۲۸ در روستای قره‌تپه واقع در دامنه جنوبی کوه سبلان آذربایجان به دنیا آمد. از او کتاب‌هایی نظیر «اسماعیل»، «آشیانه در مه»، «سیاه چمن»، «مهمان ملائک»، «یک دنیا پروانه»، «کوچک جنگلی» و «گرگ‌سالی» به یادگار مانده است. مرحوم فردی از موسسان کتابخانه مسجد جوادالائمه بود و علاوه بر سردبیری و مدیرمسؤولی کیهان بچه‌ها به مدت ۳۱ سال مدیریت مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری را نیز برعهده داشت.

مرحوم امیرحسین فردی عصر پنجشنبه ۵ اردیبهشت سال ۹۲ به دلیل عارضه تنفسی دارفانی را وداع گفت و اکنون که در چهارمین سالگرد درگذشت او به سر می‌بریم، هنوز ناگفته‌های فراوانی از زندگی وی پیداست. در همین ارتباط با ۳ تن از دوستان و همکاران مرحوم فردی؛ گلعلی بابایی، محمد ناصری و محسن مومنی‌شریف به گفت‌وگو نشستیم.

■ **فردی در برابر شرق و غرب!**

گلعلی بابایی، بعد از جنگ تاثیر بسزایی در جمع‌آوری مستندات تاریخی جنگ بویژه لشکر ۲۷ محمدرسول‌الله داشته است. از او کتاب‌هایی نظیر «همپای صاعقه»، «غربت هور»، «از الوند تا قراویز»، «حکایت مردان مرد» و... به جا مانده است. بابایی از کودکی با فردی بوده و حلقه‌های جوادالائمه باعث شده تا هر دو مسیر تقریبا مشابهی را در انقلاب انتخاب کنند.

■ **دوستی شما با آقای فردی از چه زمانی شروع شد؟**

آشنایی من با آقای فردی به قبل از انقلاب بازمی‌گردد، ما بچه محل بودیم و منزل‌مان در محله جی رو به‌روی همدیگر بود البته دوستی و مراودات ما در مسجد جوادالائمه بیشتر شد.

■ **چه تفاوتی بین مسجد جوادالائمه با سایر مساجد وجود داشت؟**

مسجد جوادالائمه بابت راه‌اندازی کتابخانه و امور فرهنگی که در آنجا صورت می‌گرفت، وجه فرهنگی برجسته‌تری به نسبت سایر وجوه داشت. جوان‌هایی که علاقه‌مند به کتابخوانی بودند، جذب کتابخانه می‌شدند. من روزها کار می‌کردم و شب‌ها درس می‌خواندم به همین جهت عضو معمولی کتابخانه بودم. در آن دوره آقای فردی و برخی دوستان دیگر مسؤول کتابخانه بودند. این رفت و آمدها و آشنایی با فضای فرهنگی کتابخانه مزیتی بود که ما نسبت به بقیه مساجد داشتیم. امام جماعت مسجد هم خیلی مشوق بچه‌ها بودند، اینکه بچه‌ها بیایند و عضو شوند. دوستان زیادی ذیل این فعالیت‌ها دور همدیگر جمع شدند، افرادی مثل مرحوم فرج‌الله سلحشور، آقای بهزاد بهزادپور و دیگران هرکدام جاذبه خاصی داشتند و باعث می‌شدند تا جوان‌ها جذب فعالیت‌های فرهنگی مسجد شوند.

■ **اولویت فرهنگی آقای فردی در کجا بود؟**

بعد از پیروزی انقلاب، هرکس در هر جایگاهی برای حفظ انقلاب تلاش می‌کرد. برای این کار سپاه، کمیته، احزاب سیاسی و... ایجاد شدند تا در آنها کادرهای انقلابی، نظامی و سیاسی پرورش پیدا کنند. آقای فردی دغدغه زیادی در بخش فرهنگی انقلاب داشت. بابت همین از ابتدای انقلاب اهمیت زیادی برای نوشتن قائل بودند. جمع‌هایی تشکیل می‌شد؛ یکی قصه می‌نوشت، یکی قصه می‌خواند، درباره آثارشان با همدیگر به مباحثه می‌نشستند و... حتی یادم هست محسن مخملباف هم دوره‌ای در جمع آنها بود. آقای فردی دغدغه‌اش تربیت نیروی فرهنگی برای انقلاب بود و با کانون‌هایی که تشکیل داد، دغدغه‌اش را از اول انقلاب عملی کرد. سال ۵۹ بود که نخستین کتاب مسجد منتشر شد. کتاب کشکولی از توانایی بچه‌ها و در آن انواع شعر و داستان و متون ادبی بود. آقای فردی بعد از مسجد در کیهان بچه‌ها مسؤولیت داشت و تعدادی از بچه‌ها را با خودش به آنجا برد و کادرسازی را در آنجا ادامه داد. اما با این حال در هر جا که مسؤولیت گرفتند جایگاه اصلی‌شان مسجد جوادالائمه بود و ساختار آنجا را حفظ کردند.

■ **ایشان در نوشتن چه چیزی را دنبال می‌کردند؟**

آقای فردی همیشه می‌گفت من از روستا آمدم و در متونش همیشه طبیعت جلوه خاصی داشت. حتی ایشان زمانی که رمان انقلاب هم می‌نویسد شکل‌گیری انقلاب در روستاها را به عنوان موضوع انتخاب می‌کند. اما به طور کلی او تلاش داشت به بچه‌های انقلاب هویت متمایزی بدهد تا از سایر طیف‌ها بویژه طیف چپ فاصله بگیرند. آنها یک سابقه طولانی در نوشتن داشتند و نویسنده‌های پرتجربه‌ای در میان‌شان دیده می‌شد. رقابت با آنها سخت بود اما ایشان سعی داشتند با نوشته‌های خودشان و با حمایت‌شان از دیگران، فضا را از تک بعدی بودن خارج کند و بگوید نوشتن مختص آنهایی نیست که از شرق و غرب الهام می‌گیرند بلکه بچه‌مسلمان‌های انقلابی می‌توانند تبدیل به قدرتی در عرصه نویسندگی شوند و حرف خود را با این زبان به گوش بقیه برسانند.

■ **معلم داستان انقلاب**

محمد ناصری، نویسنده کتاب جای پای ابراهیم و مدیرکل دفتر انتشارات و تکنولوژی آموزش وزارت آموزش‌وپرورش است. او از اهالی مسجد جوادالائمه بوده و امسال نیز دبیر جشنواره شهید غنی‌پور بود.

آشنایی ناصری با مرحوم فردی اگر چه از مسجد جوادالائمه آغاز شده اما در طول زمان همواره یکی از نزدیک‌ترین همکاران مرحوم فردی در موقعیت‌های مختلف بوده است.

فردی تلاش داشت به بچه‌های انقلاب هویت متمایزی بدهد تا از سایر طیف‌ها بویژه طیف چپ فاصله بگیرند. رقابت با آنها سخت بود اما ایشان سعی داشت با نوشته‌هایش و با حمایتش از دیگران، فضا را از تک بعدی بودن خارج کند و بگوید نوشتن مختص آنهایی نیست که از شرق و غرب الهام می‌گیرند بلکه بچه‌مسلمان‌های انقلابی می‌توانند تبدیل به قدرتی در عرصه نویسندگی شوند و حرف خود را با این زبان به گوش بقیه برسانند

■ **شما مرحوم فردی را از چه زمانی می‌شناسید؟**

من افتخار شاگردی آقای فردی را از قبل از انقلاب یعنی در دوران دبستان داشتم. اما بعد از فعالیت‌های مسجد جوادالائمه، هنگامی که ایشان در حوزه هنری به عنوان مدیر کارگاه قصه و رمان مشغول به کار شدند، بنده نیز به عنوان دبیر کارگاه در خدمت‌شان بودم. زمانی که ایشان هم به عنوان مدیر مرکز آفرینش‌های هنری منصوب شدند، بنده نیز جایگزین ایشان در کارگاه قصه و رمان شدم.

■ **اولویت ایشان در این مسیر چه بود؟**

از اول انقلاب به نظرم مهم‌ترین دغدغه‌ای که آقای فردی داشتند، ۲ مساله بود؛ یکی «تربیت نویسنده»، آن هم نیروی قصه‌نویس. تفاوتی هم نداشت این بچه‌ها جزء مسجد جوادالائمه باشند یا خیر. برای ایشان تهرانی بودن و شهرستانی بودن هم اهمیتی نداشت، ایشان بچه‌هایی را که به هر نحوی مستعد بودند و علاقه به کار داشتند، تحت تربیت خودشان قرار می‌داد. چه در مسجد جوادالائمه، چه در کیهان بچه‌ها و در موقعیت‌های دیگر نیز همین طور. همین طور مساله «داستان انقلاب» دغدغه دیگر ایشان بود که در سال حضورشان در حوزه هنری توجه زیادی به آن داشتند.

■ **برجسته‌ترین ویژگی مرحوم فردی را در چه می‌دانید؟**

به نظرم یکی از ویژگی‌های آقای فردی در طول زندگی‌شان، «معلم» بودن است البته معلم نه به معنای مرسوم استاد و شاگرد در مدرسه و دانشگاه، بلکه معلمی به معنای واقعی کلمه. معلمی که فارغ از سن و سال، اگر کوچک‌ترین استعدادی را در کسی می‌دید، دست او را می‌گرفت و سعی می‌کرد استعدادش را در مسیر درست هدایت کند. مرحوم فردی در سال‌های آخر عمرشان مدام به ما تاکید می‌کردند که ما فرصت کمی داریم و کار بسیار است. دغدغه سال‌های پایانی ایشان رمان انقلاب بود و به طور منظم رمان‌های خود را به همین موضوع اختصاص می‌داد. جلد اول به نام «اسماعیل» و جلد دوم به نام «گرگ‌سالی» نوشته شده بود و اجل به ایشان مهلت نداد تا جلد سوم را به پایان برسانند. ایشان علاوه بر اینکه مسؤولیت هدایت و مدیریت امور هنری را برعهده داشتند، خودشان هم در این زمینه قلم می‌زدند.

■ **خاطره‌ای از ایشان به یاد دارید؟**

در چند سال آخر زندگی مرحوم فردی بنده توفیق همکاری بیشتری با ایشان داشتم. چند روز مانده به رحلت‌شان ما با هم داشتیم از حوزه به سمت کیهان بچه‌ها می‌رفتیم، در بین راه از فشردگی و حجم بالای کاری‌شان می‌گفتم که ایشان به من گفت: وقت خیلی کم است و کار زیاد است. در هر حالتی هم همواره همان لبخند همیشگی بر لب‌شان جاری بود. مرحوم فردی در اوج سلامتی از دنیا رفتند و بابت همین، رفتن‌شان بسیار ناگهانی و بهت‌انگیز بود. اتفاقا چند روز قبل از درگذشت‌شان، جمعی از نویسندگان تست سلامت دادند و ایشان هم در بین‌شان بود و هیچ مشکلی نداشتند اما گویا تقدیر بر رفتن‌شان از بین ما بود.

■ **اگر آقای فردی در قید حیات بودند، اولویت کاری امروزشان چه بود؟**

من گمان می‌کنم ایشان همان اولویت‌هایی که در سال‌های آخر عمرشان داشتند را دنبال می‌کردند. بویژه با توجه به تجربه غنی در نویسندگی‌شان، به نظرم اولویت ایشان در نوشتن جلد سوم «اسماعیل» یعنی همان ادامه «گرگ‌سالی» بود. یکی از کارهای قابل توجه مرحوم فردی انگیزه دادن به اقشار مختلف هنرمندان بود؛ چه نسل جوان و چه نسلی که در دهه پنجم و ششم زندگی خود بسر می‌بردند. ایشان بشدت اهل کار بود و از صبح تا شب به صورت جدی به کارهایی می‌پرداختند که به عنوان وظیفه برای خودشان تعریف کرده بودند. به نظرم آقای فردی بسیار مسیرش روشن بود و فقط در مسیرش دغدغه‌هایش حرکت می‌کرد. در آن ۱۲-۱۰ سال اخیر، ایشان کارهایی را انجام داد که اگر چه مسیر تازه‌ای در ادبیات داستانی گشوده بود اما چون وظایف‌شان را مشخص کرده بودند با سرعت به راه ادامه می‌دادند.

■ **مینیاتور طبیعت در کلمات**

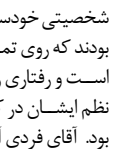

محسن مومنی‌شریف چند سالی است که ریاست حوزه هنری را برعهده دارد، تاریخ مدیریتی او بخوبی گواهی می‌دهد که همواره در عرصه فرهنگ حضور داشته و آثار او در ۲ بخش رمان و خاطره‌نگاری بیش از هر چیز در دفاع‌مقدس و انقلاب سیر می‌کند. «پسر خانم‌آغا»، «مانی برای بزرگ شدن»، «حکایت پای دار» و... از جمله آثار مومنی شریف است.

■ **آشنایی شما با مرحوم فردی از کجا شروع شد؟**

من آقای فردی را از آثارشان می‌شناختم، زمانی که ایشان سردبیر کیهان‌بچه‌ها بودند و پیش از آنکه کتاب «سیاه چمن» شان منتشر شود. بعدها به‌واسطه حضور بنده و استاد سرشار در سوره مهر نوجوانان دوستی‌مان با آقای فردی برقرار شد. زمانی که بنده مسؤولیت واحد ادبیات حوزه را برعهده گرفتم، از ایشان برای مدیریت کارگاه قصه و رمان دعوت کردیم و بعد از آن نیز مسؤولیت مرکز آفرینش‌های حوزه هنری را پذیرفتند.

■ **کدام بخش از ویژگی‌های مرحوم فردی برای شما جذابیت بیشتری دارد؟**

ویژگی‌های شخصیتی و اخلاقی آقای فردی آنچنان برجسته بود که اگرچه آثارشان بسیار ارزشمندند ولی تحت‌الشعاع شخصیت ایشان قرار می‌گیرد. بعضی هنرمندان هستند که انسان وقتی از طریق آثارشان به آنها علاقه‌مند می‌شود، دعا می‌کند هرگز آنها را نبیند چون ممکن است علاقه‌ای که به‌واسطه آثارشان به‌وجود آمده در اثر مواجهه با شخصیت حقیقی‌شان از بین برود. آقای فردی برعکس بودند، هرکس به صورت رو در رو با ایشان آشنا می‌شد محبت و علاقه بسیار زیادی نسبت به وی پیدا می‌کرد. من بارها گفته‌ام که مرحوم فردی شخصیتی خودساخته داشتند، به نظرم ایشان کسی بودند که روی تمام حرکات و رفتارش قبلا کار کرده است و رفتاری را براساس هیجان انجام نمی‌دادند. نظم ایشان در کارهای روزمره کاملا قابل مشاهده بود. آقای فردی آرمان‌هایی داشتند و زندگی‌شان را در جهت تحقق آرمان‌شان قرار دادند و در صدر آرمان‌شان انقلاب اسلامی بود که اعتقاد فوق‌العاده‌ای به آن داشتند و مواضع‌شان را هم به نسبت انقلاب اسلامی جهت می‌دادند.

■ **از بین این همه کارهای فرهنگی چرا ایشان نویسندگی را انتخاب کردند؟**

آقای فردی قبل از انقلاب هم قریحه نویسندگی داشتند. از دوران تحصیل استاد انشایی به نام مرحوم اکبر رادی داشتند و این استاد مشوق اصلی ایشان در نویسندگی بود. مرحوم فردی از دوره دبیرستان ضمن آنکه تا آخر عمر فوتبالیست خوبی بودند، نویسندگی را در صدر فعالیت‌هایشان داشتند و اگر به فرض انقلاب هم نمی‌شد ایشان نویسنده باقی می‌ماندند اما انقلاب و آرمان‌هایش به قلم ایشان جهت داد. انقلاب اسلامی برای آقای فردی و امثال ایشان که در مسجد بزرگ شده و در کانون مبارزات بودند باعث شد تا بتوانند به آرمان‌هایشان واقعیت ببخشند.

■ **قلم ایشان وجه متمایزی به نسبت سایر نویسنده‌ها دارد؟**

بزرگ‌ترین تمایز مرحوم فردی در نوشته‌هایشان، توصیفات مینیاتوری از طبیعت است. این شکل از توصیفات محصول تجارب ایشان در دوران کودکی و جوانی است. در کارهایی که از ایشان مشاهده شده است معمولا می‌توان دید که توصیف و بالاخص توصیف زیبایی‌ها و طبیعت به نسبت سایر عناصر برجسته‌تر است. مرحوم فردی علاقه وافری به طبیعت داشتند. من معتقدم ایشان به شهود و معرفتی رسیده بود که همه اشیا را جاندار می‌پنداشت به طوری که ما با هم به سفری رفته بودیم و در آنجا آقای امیرخانی به مرحوم فردی گفتند: صبح امروز پارک شهر نرفتی، دلت برای درخت‌ها تنگ نمی‌شود؟ گفت چرا؛ دیروز رفتم با آنها خداحافظی کردم. ایشان به این معرفت رسیده بودند که همه طبیعت را جاندار می‌دیدند. این یک نگاه دینی است، قرآن می‌فرماید همه پدیده‌های زمین تسبیح می‌گویند و شما انسان‌ها هستید که این تسبیحات را نمی‌شنوید. این به نظرم حاصل همان خودسازی و توجه به درونیات ایشان بود.

■ **خاطره‌ای از مرحوم فردی در ذهن دارید؟**

مرحوم فردی خضوع بسیار زیادی داشتند و بیشتر از هر پست و مقامی آرمان‌هایشان اهمیت داشت. زمانی که بنده این مسؤولیت را برعهده گرفتم و به اتفاق جمعی از دوستان نویسنده محضر مقام معظم رهبری رفته بودیم، آقای فردی با من تماس گرفتند و به‌رغم جایگاه والایشان گفتند روی من به عنوان یک سرباز حساب کن. حتی زمانی که به ایشان پیشنهاد مسؤولیتی در حوزه داده شد، ما با توجه به اوضاع جسمانی مرحوم فردی نگران سلامتی‌شان بودیم اما بدون هیچ پیش‌شرطی این مسؤولیت را پذیرفتند و انصافا تا آخرین لحظه یعنی روز قبل از درگذشت‌شان پرانرژی و با جدیت به کارشان ادامه دادند. نگاه ایشان به مسؤولیت‌ها، جهادی بود.

رویدادها

توزیع‌کننده کره‌ای:

ایران فیلمسازان بزرگی چون حاتمی‌کیا دارد

«کوریا هیونگجو لی» نماینده کمپانی توزیع‌کننده «ال» تصریح کرد: ایران فیلمسازان بزرگی دارد، به همین خاطر این شانس را داریم که بتوانیم از ایران فیلم برای کره ببریم. به گزارش تسنیم، بخش بازار یکی از بخش‌های مهم جشنواره جهانی فجر است که در آن فیلمسازان و توزیع‌کنندگان بین‌المللی حضور دارند و در تعامل با یکدیگر به خرید و فروش آثار سینمای جهان می‌پردازند. بخش بازار همواره نقش ویژه‌ای در تبادل فرهنگ و سینمای کشورهای مختلف جهان دارد. مسؤولان برگزاری این جشنواره نیز امیدوارند با برگزاری این بخش سینمای ایران را به جهان صادر کنند. وی افزود: حضور من در این جشنواره دلایل زیادی دارد. ابتدا باید بگویم من به این جشنواره دعوت شده‌ام. از طرفی ایران فیلمسازهای بزرگی نظیر ابراهیم حاتمی‌کیا و عباس کیارستمی دارد. بنابراین شما کارگردان‌های خوبی دارید و این پتانسیل خوبی برای حضور فیلم‌های ایرانی در کشورهای دیگر است. این به کمپانی ما شانس می‌دهد تا بتوانیم فیلم‌های خوبی را برای توزیع در کره پیدا کنیم. زیر درخت زیتون یکی از فیلم‌هایی است که من آن را دیده‌ام و بسیار دوست دارم.

■■■

استاد دانشگاه سوربون فرانسه:

روایت سینمای جهان از ایران واقعی نیست

استاد دانشگاه سوربون فرانسه معتقد است سناریوهای سینمایی درباره ایران صرفا برداشتی منقطع از سایت‌های اینترنتی است و لزوما روایتی واقعی نیست بلکه فاصله‌شان با حقایق ایران امروزی کم یا زیاد است. به گزارش تسنیم، انییس دوویکتور(Agnès Devictor)، استاد دانشگاه سوربون فرانسه است. او تالیفات متعددی درباره سینمای داستانی و مستند ایران داشته است. «ایران روی پرده سینما» نام جدیدترین کتاب اوست که بتازگی منتشر شده است. در مقدمه این کتاب، نویسنده اینگونه آغاز می‌کند: دیدن ایران از دریچه نگاه سینماگران انتخابی است که بر اساس شیوه‌ای که توسط کارگردانان مطرح شده، دنبال می‌شود و صرفاً با تکیه بر آنچه برخی سایت‌ها از ایران تصویر می‌کنند، محدود نمی‌شود. در سینما، سناریوها گاه فاصله‌شان با حقایق ایران امروزی کم یا زیاد است و لزوما با روایتی واقعی مواجه نیستیم. به گفته خانم دوویکتور، در این میان تصاویری که کارگردانان خارجی و ایرانی از ایران امروزی به بیننده خود ارائه می‌دهند، الزاماً نزدیک به هم نیست. به عنوان مثال، کارگردانان خارجی که از چهره‌های مطرح عرصه سینمای دنیا هستند، مانند پییر پائولو پاسولینی (Pier Paolo Passsolini)، انییس واردا (Agnès Varda) و بن افلک (Ben Afleck)، هر کدام تصویری خاص خود از کشوری با تمدن غنی و کهن روی پرده سینما برده‌اند، تصاویری که گاهی پرمحتوا یا گاهی خشن و ملال‌آور بوده است اما گروه دوم سینماگران و از جمله کارگردانان ایرانی هستند که به تصویر زیبای اغراق‌آمیزی که به بیننده تحمیل می‌شود، حمله می‌کنند و وجه دیگری از جامعه ایرانی را به مخاطب ارائه می‌دهند و به این ترتیب تصویری امروزی از صنعت سینمای ایران را با سبک و سیاقی ایرانی به دنیا ارائه می‌دهند.

■■■

فریاد کاریکاتوریست‌ها برای فلسطین

مدیر خانه کاریکاتور ایران با اشاره به فعالیت کاریکاتوریست برزیلی در حمایت از فلسطینیان اعتصاب کرده در زندان‌های رژیم صهیونیستی، گفت: ما هم باید کاری انجام دهیم، از مسؤولان تا رسانه‌ها و هنرمندان همه مسؤول هستیم. به گزارش فارس، مسعود شجاعی‌طباطبایی، مدیر خانه کاریکاتور ایران و سایت ایران کارتون درباره کارتونیست برزیلی که درباره زندانیان سیاسی فلسطینی طرح‌هایی را منتشر کرده، عنوان کرد: همانطور که می‌دانیم از چهارشنبه گذشته زندانیان فلسطینی اسیر رژیم صهیونیستی در اعتراض به وضعیت سختشان در زندان دست به اعتصاب غذا زده‌اند و این زندانیان تعدادشان روز به روز بیشتر می‌شود. وی در ادامه افزود: هزاران فلسطینی این روزها در زندانیان صهیونیست‌ها اسیر هستند که یک بخش از آنها زنان و کودکان هستند، این زندان تلاش دارند صدای مظلومیت مردم فلسطین را با اعتصاب غذا به این شکل به دنیا برسانند. شجاعی‌طباطبایی با اشاره به آثار کارلوس لطوف، کاریکاتوریست برزیلی درباره توجه به اعتصاب زندانیان فلسطینی گفت: این کاریکاتوریست نه مسلمان است و نه داعیه اسلام دارد، وی تنها تلاش کرده به فلسطینی‌ها کمک کند. وی طی تماسی که با ما داشت تأکید کرد این خبر را به زبان‌های مختلف دنیا و همینطور به فارسی به گوش همه برسانیم، من هم متن پیام او را ترجمه و به فارسی منتشر کردم.